

b

Kirliana efekta būtība ir priekšmetu spīdēšana augstsprieguma augstfrekvences laukos; šo spīdēšanu ir iespējams redzēt un fiksēt uz fotopapīra. (Attēls a – spīdēšana ap pirkstiem.) Daudzu eksperimentu gaitā tomēr parādījās tādi efekti, kurus ar mums zināmo vairs nevarēja izskaidrot. Piemēram, elektriskie treki, elektriskās plūsmas – tiem būtu jāatgrūžas, bet fotogrāfijās tika fiksētas situācijas, kad šie treki apvienojās. Tādā veidā Kirliana attēlos parādījās sarežģīti zīmējumi, kuru fizikālo būtību bija grūti izskaidrot. Attīstot aparatūru un ejot pa šo anomāliju pēdām, izdevās nonākt pie dziļākas izpratnes, radās doma, ka jābūt kaut kādiem jauniem laukiem, jauniem starojumiem. Eksperimentu attīstot, tika atklātas ļoti spēcīgas šo lauku izpausmes, kas neiekļāvās mums zināmajos rāmjos. Šīs parādības var saistīt ar torsionu (spinu) laukiem, par kuriem jau zinātnē tiek runāts. (Attēls b – spīdēšana ap pirkstu.)

The Kirlian Effect is achieved by subjecting an object to high-voltage, high-frequency fields, which is then recorded on photo paper. (Image a – shining around the fingers.) Over the course of many experiments, effects appeared that couldn't be explained – for example, electrical streams that should have pushed apart but were recorded in the pictures as combining. The Kirlian images displayed complex patterns whose physical essence was difficult to explain. As equipment developed and studies into these anomalies intensified, researchers acquired a deeper understanding of the effect, and many concluded that there must be some sort of new fields or new radiation. Later, other properties of these fields were discovered, which seemed to be outside of our sphere of understanding. These phenomena may be connected with torsion (spin) fields, which have already been explored at length by modern science. (Image b – shining around the finger.)

PARASPOGUĻI.

Venēcija vēsturiski pamatoti tiek uzskatīta par gludā kristāla spoguļa dzimteni un tas šķiet dabiski, jo pilsēta pati atspoguļojās ūdeņos. 16. gadsimtā Murano meistari stikla ražošanas tehnoloģiju noveda līdz pilnībai, kas ir augstākā stikla kvalitāte līdz pat šodienai. Par stikla izgatavošanas noslēpuma izpaušanu draudēja nāvessods. 17. gs. Saules karalis Ludviķis XIV dēļ savas mīlestības uz skaisto gandrīz izputināja Franciju, iepērkot Venēcijas spoguļus lielā vairumā Versaļas pils greznošanai. Salīdzinoši, tajā laikā 115 x 65 cm liela Rafaēla glezna maksāja 3000 liru, bet tāda paša izmēra spogulis 38,000 liras. Lai glābtu valsts kasi, Francijas finanšu ministrs Kolbērs uz Murano nosūta slepenos aģentus stikla noslēpuma iegūšanai. Operācija bija veiksmīga. Uz Franciju tika aizvesti divi Venēcijas stikla meistari un Venēcijas 400 gadu ilgais stikla monopols bija galā.

Spogulim ir arī cita vēsture – ezoteriskā, mistiskā un okultiskā. Ir saglabājušies daudzi nostāsti un konkrēti apraksti par to, ka spoguļiem mijiedarbojoties ar cilvēka apziņu, tiek izsaukti redzējumi, kas var attiekties kā uz reāliem notikumiem pagātnē, tagadnē un nākotnē, tā arī uz redzējumiem “smalkākās pasaulēs”. “Tagad vairs nerada grūtības saprast arī to, kā rodas tēli uz spoguļa virsmas un citiem spīdīgiem priekšmetiem. Ja iekšējais un ārējais uguns sāk mijiedarbību un saplūst vienā spoguļu virsmā, daudzveidīgi mainoties, attēls pēc nepieciešamības parādās.” (Platons, 428-347g. p.m.e.)

Tomēr, ja šādi redzējumi eksistē, tad kas tas ir un vai var rast kādu racionālu izskaidrojumu šim fenomenam – spoguļa un cilvēka apziņas mijiedarbībai, pievēršoties spoguļa īpašībai – spējai atstarot gaismu?

Gaismai atstarojoties no kādas gludas, spīdīgas virsmas piemēram spoguļa vai ūdens tā polarizējas. Gaisma ir – elektromagnētiskie viļņi, kas sastāv no divām komponentēm elektriskā (E) un magnētiskā (M) lauka, kuru spriegumu vektori ir perpendikulāri pret gaismas virzieniem un viens pret otru. “Dabīgajai gaismai” no polarizācijas viedokļa E un M vektori ir “izspūruši”, gaismai atstarojoties. E un M komponentes saplacinās sava veida žiletē un sakārtojas katrs savā vienīgajā plaknē, citiem vārdiem sakot, tie polarizējas. Jau XIX gs. zinātnieki atklāja polarizētas gaismas iedarbību uz dzīviem organismiem. Mūsdienu laboratoriju eksperimenti pierādījuši, ka polarizētā gaisma iedarbojas uz šūnām,

mikroorganismiem, sēklu dīgšanu un tā iedarbojas uz cilvēka apziņu. Domāju, ka daudzi (uz sevi) ir izjutuši savādu pilnmēness gaismas iedarbību. Pilnmēness gaisma, neskatoties uz to, ka tā ir 6000 reizes vājāka, ir tā pati saules gaisma, tikai atstarota, tātad arī polarizēta. Tas atsauc atmiņā daudzus aprakstus par maģiskām darbībām ar spoguļi, kur to novieto tā, lai tajā atspīdētu pilnmēness. Polarizētā gaisma no mēness vēlreiz atspīdot no spoguļa iegūst dubultu, vēl spēcīgāku polarizāciju. Tomēr rodas jautājums, kāpēc pilnmēness iedarbība nezūd, atrodoties izolētībā no tiešas mēness gaismas, jo gaisma (elektromagnētiskie viļņi) cauri sienām neiet. Kas ir tā “noslēpumainā visur iekļūstošā komponente”, kas saista tik šķietami dažādas lietas – mēness spožumu un cilvēka apziņu? Tātad jābūt kādai komponentei, ko piesaista polarizēta gaisma. Pastāv hipotēze (V. L. Pravģivcevs), ka ar polarizēto un pilnmēness gaismu saistītos fizioloģiskos un psiholoģiskos efektus izraisa tā saucamie torsionu (spinu) lauki.

Viena no torsionu lauka starojuma īpašībām ir, ka tie informāciju pārnes momentāni, bez gaismas ātruma (300 000 km/s) ierobežojuma un nav dabisko materiālu, kas varētu šo lauku starojumu aizkavēt vai apturēt. Tāpat pie šo lauku īpašībām tiek minēta spēja ietekmēt telpas – laika struktūru. Tieši torsionu laukiem tiek atvēlēta universālo apziņas un domāšanas nesēju loma. Pēc A. E. Akimova domām “Apziņa un Domāšana, un visbeidzot Vispasaules Saprāts nav reprezentēti Fiziskā Vakuumā (Vienotā Laukā) abstrakti, bet caur konkrētu fizisku būtību – torsionu lauku kā spinu polarizēti stāvokļi Fiziskā Vakuumā.” Tātad mēs zinām, ka mēness gaisma, kā arī no spoguļiem īpaši atstarotā gaisma specifiskā veidā iedarbojas uz cilvēka psihi un veicina ieiešanu izmainītā apziņas stāvoklī. Analoģisku iespaidu uz cilvēku atstāj spēcīgi ekstrasensi un hipnotizētāji. Viņi tāpat spējīgi ievest cilvēkus transa stāvoklī, kas pēc būtības ir izmainīts apziņas stāvoklis. Vai šajos procesos ir kas kopīgs? “Kad mēs sakām, ka torsionu lauki ir saistīti ar parapsiholoģiskām parādībām, tad tiek runāts par stingri pierādītu faktu: lauki, ko ģenerē ekstrasensi ir torsionu. Šo faktu apstiprina desmitiem veikto eksperimentu”. (A. E. Akimovs) Tātad viens no šo lauku izstarotājiem ir cilvēks un tas ļauj mums runāt par apziņu kā fizisko realitāti.

G. G.